

REGLUR
um þrýstihylki.
(sameiginleg ákvæði)

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið, skilgreiningar og grundvallarreglur.

1. Reglur þessar fela í sér sameiginleg ákvæði um þrýstihylki sem æluð eru til notkunar á vinnustöðum sem lög nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum gilda um. Reglurnar gilda jafnframt um þrýstihylki sem eru seld eða leigð jöfnum höndum til notkunar við atvinnurekstur og til einkanota almennings séu þau ekki háð öðrum lögum eða reglum.

2. Í reglum þessum merkir *þrýstihylki* fast eða færanlegt hylki eða geymi þar sem virkur yfirþrýstingur, meiri en 0,5 bör, getur orðið í gasi, gufu eða vökva.

3. Reglur þessar gilda ekki um:

- hylki, sérhönnuð til nota við kjarnorku ef bilun þeirra getur valdið geislavirkni,
- hylki, sérstaklega æluð til ísetningar í eða notkunar við að knýja skip og loftför,
- pípur til flutnings og dreifingar.

2. gr.

1. Í sérreglum er kveðið á um kröfur um hönnun, smíði og skoðun, prófun og, ef þörf krefur, aðferðir við notkun þeirra flokka þrýstihylkja sem þær eiga við og, eftir því sem við á, fylgibúnað. Í þeim er tiltekið fyrir hvern flokk þrýstihylkja hvort skylt er að framkvæma EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun, aðra hvora eða hvoruga þessara aðgerða. Í þeim er heimilt að kveða á um:

- öll skilyrði eða tímamörk sem setja má varðandi EBE-mynsturviðurkenningu og öll merki sem setja ber á þrýstihylkið í slíkum tilvikum,
- auðkenni fyrir hvert þrýstihylki,
- þau skilyrði sem mismunandi gerðir viðurkenndra þrýstihylkja þurfa að uppfylla til að fá sömu mynsturviðurkenningu.

2. Í þessum reglum merkir þrýstihylki af EBE-gerð hvert það hylki sem hannað er og smíðað með þeim hætti að það fullnægi kröfum þeirra sérreglna sem á við þann flokk sem um er að ræða.

3. gr.

Ekki er heimilt af ástæðum sem tengjast smíði eða prófun hylkis í skilningi þessara reglna og sérreglna þeirra sem við það á að hafna, banna eða hindra að sett séu á markað eða tekin í notkun þrýstihylki sem uppfylla kröfur reglna þessara og sérreglna þeirra sem við eiga.

4. gr.

Stjórnvöld aðildarríkja innan Evrópska efnahagssvæðisins (EES) meta EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun til jafns við innlendir aðferðir í þessum efnum.

5. gr.

Hlutverk Vinnueftirlits ríkisins eða stjórnvalds aðildarríkis innan EES sem gefur út vottorð um EBE-mynsturviðurkenningu og þess skoðunaraðila sem framkvæmir sannprófun hylkisins takmarkast við prófanir samkvæmt kröfum í viðkomandi sérreglum og það hlutverk sem þeim er falið samkvæmt reglum þessum.

II. KAFLI

EBE-mynsturviðurkenning.

6. gr.

1. Þegar svo er ráð fyrir gert í sérreglum skal EBE-mynsturviðurkenning fara fram á undan:

- EBE-sannprófun þar sem hennar er krafist,
- markaðssetningu og notkun þar sem EBE-sannprófunar er ekki krafist.

2. Að beiðni framleiðandans, eða umboðsmanns hans með staðfestu innan EES, veitir Vinnueftirlitið, eða aðili sem það samþykkir, EBE-mynsturviðurkenningu hverri þeirri gerð þrýstihylkis sem fullnægir kröfum þeirra sérreglna sem eiga við þann flokk sem um er að ræða.

3. Umsókn um mynsturviðurkenningu á ákveðinni gerð af þrýstihylki er aðeins hægt að leggja inn hjá einu aðildarríki innan EES.

4. EBE-mynsturviðurkenningu skal veita, hafna eða afturkalla samkvæmt ákvæðum þessa kafla og 1., 2. og 4. tölul. I. viðauka.

7. gr.

1. Ef niðurstöður prófunarinnar sem kveðið er á um í 2. tölul. I. viðauka eru fullnægjandi skal útbúa vottorð um EBE-mynsturviðurkenningu og senda það þeim umsækjanda sem í hlut á. Ef þessi viðurkenning á við hylki sem háð er EBE-sannprófun skal framleiðandinn setja á það viðurkenningarmerkið sem um getur í tölul. 3.1 í I. viðauka áður en sannprófun fer fram.

2. Þær kröfur sem snerta vottorðið og viðurkenningarmerkið eru tilgreindar í 3. og 5. tölul. I. viðauka.

8. gr.

Hafi verið sótt um EBE-sannprófun fyrir flokk þrýstihylkja sem fullnægir kröfum sérreglna án þess að EBE-mynsturviðurkenningar sé krafist skal framleiðandinn, á eigin ábyrgð áður en sannprófun fer fram, setja á þrýstihylki í þessum flokki hið sérstaka merki sem lýst er í tölul. 3.2 í I. viðauka.

9. gr.

1. Ef einhver þeirra skilyrða sem kveðið er á um í sérreglum í samræmi við 1. mgr. 2. gr. eru ekki uppfyllt, afturkallar Vinnueftirlitið EBE-mynsturviðurkenninguna.

2. Ef komist er að raun um að þrýstihylki af þeirri gerð sem hefur fengið viðurkenningu eru ekki í samræmi við EBE-mynsturviðurkenninguna:

- a. er heimilt að láta viðurkenninguna gilda ef þau frávik sem staðfest hafa verið eru smávægileg eða hafa engin grundvallaráhrif á hönnun eða framleiðslu hylkisins og eru hættalaus með öllu;
- b. skal afturkalla viðurkenninguna ef breytingarnar skapa hættu;
- c. ber framleiðanda að gera viðeigandi breytingar á framleiðslu eins fljótt og unnt er. Verði framleiðandinn ekki við þessari kröfu afturkallar Vinnueftirlitið viðurkenninguna.

3. Vinnueftirlitið afturkallar EBE-mynsturviðurkenninguna komist það að þeirri endurskoðuðu niðurstöðu að ekki hefði átt að veita hana.

III. KAFLI EBE-sannprófun.

10. gr.

EBE-sannprófun á að staðfesta hvort þrýstihylki samræmist kröfum þeirra sérreglna sem við það á. Það skal vottað með EBE-sannprófunarmerkinu.

11. gr.

1. Þegar þrýstihylki er lagt fram til EBE-sannprófunar skal skoðunaraðilinn athuga hvort:
 - a. — þrýstihylkið tilheyrir flokki sem háður er EBE-mynsturviðurkenningu og ef svo er hvort það sé í samræmi við viðurkennt mynstur og með EBE-mynsturviðurkenningarmerkið;

— þrýstihylkið tilheyrir flokki sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu og ef svo er hvort það sé í samræmi við þær kröfur sem settar eru fram í sérreglum;
 - b. — þrýstihylkið fullnægir kröfum sérreglna að því er varðar niðurstöður prófunarinnar og rétta setningu tilskilinna merkja og letrana.

2. Framleiðandinn má ekki neita skoðunaraðilanum um aðgang að framleiðslustað ef rétt framkvæmd þeirra verka sem honum eru falin er undir því komin.

12. gr.

Í III. viðauka eru tilgreind þau lágmarksskilyrði sem gefa verður gaum þegar valdir eru skoðunaraðilar samkvæmt 13. gr., án þess að það hafi áhrif á rétt þeirra til að gera þær ráðstafanir og setja þau skilyrði heima fyrir sem þau telja nauðsynleg til að tryggja að útnefndir skoðunaraðilar starfi með skilvirkum, samræmdum og óaðfinnanlegum hætti.

13. gr.

1. Vinnueftirlitið sendir öllum öðrum stjórnvöldum aðildarríkja innan EES skrá yfir þá skoðunaraðila sem ábyrgð bera á skoðunarstarfinu og allar síðari breytingar á skrá þessari með upplýsingum um að hve miklu leyti þessir aðilar skulu aðeins sinna vissum þáttum skoðunar.

2. Komi í ljós að skoðunaraðili uppfylli ekki eða sé hættur að uppfylla þau skilyrði sem kveðið er á um í III. viðauka, afturkallar Vinnueftirlitið tilnefninguna. Það tilkynnir stjórnvöldum hinna aðildarríkjanna um þetta og upplýsir hvort útnefningin hefur verið afturkölluð að fullu eða aðeins að því er varðar vissa þætti skoðunar.

3. Aðeins því stjórnvaldi aðildarríkis innan EES sem hefur útnefnt slíkan skoðunaraðila er heimilt að afturkalla eða takmarka útnefninguna.

14. gr.

1. Eftir EBE-sannprófun á þrýstihylki, við þau skilyrði sem kveðið er á um í 11. gr. og á þann hátt sem mátt er fyrir um í II. viðauka, setur skoðunaraðilinn á hylkið merki um EBE-sannprófun, hvort sem hún er endanleg eða ekki, samkvæmt því fyrirkomulagi sem mátt er fyrir um í 3. tölul. þess viðauka.

2. Í 3. tölul. II. viðauka eru kröfur um lögum og einkenni EBE-sannprófunar-merkjanna.

3. Sé þannig fyrir mátt í sérreglum gefur skoðunaraðilinn út vottorð þar sem tilgreindar eru þær athuganir sem gerðar hafa verið og niðurstöður þeirra.

15. gr.

Þegar ekki er mátt fyrir um EBE-sannprófun í sérreglum þeim sem varða flokk þrýstihylkja skal framleiðandinn, eftir að hafa sannreynt að hvert þrýstihylki uppfylli kröfur sérreglnanna, setja á hylkin á eigin ábyrgð:

- a. annaðhvort sérstakt merki sem lýst er í tölul. 5.3 í I. viðauka þegar EBE-mynsturviðurkenning er nauðsynleg;

- b. eða sérstakt merki sem lýst er í tölul. 5.4 í I. viðauka þegar um undanþágu er að ræða frá EBE-mynsturviðurkenningu.

IV. KAFLI

Sameiginleg ákvæði fyrir EBE-mynsturviðurkenningu og EBE-sannprófun.

16. gr.

1. Merki þau sem lýst er í reglum þessum og öllum sérreglum sem varða hylki og fylgibúnað skulu vera þannig fest á hvert hylki og fylgibúnað þess að þau séu sýnileg, læsileg og óafmáanleg.

2. Vinnueftirlitið gerir allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að notuð séu á þrýstihylkjum merki eða áletranir sem villast má á og EBE-merkjunum.

V. KAFLI

Undanþáguákvæði.

17. gr.

1. Þótt hönnun þrýstihylkis og þær aðferðir sem notaðar eru við framleiðslu þess hlíti ekki öllum ákvæðum sérreglna skulu breytingar tryggja jafnmikið öryggi.

2. Í öllum sérreglum er tekið skýrt fram frá hvaða ákvæðum veita megi slíka undanþágu og frá hvaða ákvæðum það megi ekki.

VI. KAFLI

Sérákvæði.

18. gr.

1. Þessi grein á við hylki sem heyra undir þessar reglur samkvæmt 1. gr. ef ekki er um þau fjallað í sérreglum.

2. Í þessu tilviki gilda eftirfarandi reglur:

- a. lögbær stjórnvöld í ákvörðunarlandinu skulu líta svo á að þrýstihylki, sem hafa verið athuguð og prófuð af skoðunaraðila, völdum samkvæmt þeirri málsmeðferð sem maðt er fyrir um í IV. viðauka, séu í samræmi við landslög, stjórnarsýslufyrirmæði, reglur og reglugerðir um hönnun þeirra.
- b. þessar prófanir og skoðanir verður að framkvæma samkvæmt þeirri málsmeðferð sem lýst er í IV. viðauka og beita þeim aðferðum sem gilda í ákvörðunarlandinu eða eru viðurkenndar sem jafngildar af yfirvöldum þess.

Með ofangreindum prófunum og skoðunum er átt við allar slíkar sem mögulegt er að framkvæma þar sem hylkin eru framleidd.

3. Stjórnvöld aðildarríkis innan EES meta skýrslur og vottorð gefin út af skoðunaraðilanum í upprunalandi þrýstihylkisins til jafns við samsvarandi gögn sem þau sjálf gefa út.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

19. gr.

1. Vinnueftirlit ríkisins hefur eftirlit með framkvæmd reglna þessara. Það getur þó samþykkt aðra aðila til þess að fara með það að hluta eða að öllu leyti, sbr. 1. mgr. 80 gr. laga nr. 46/1980, og fylgist þá með því.

2. Nú hefur Vinnueftirlitið rökstuddan grun um að öryggi eða heilsu manna stafi hætta af einhverri gerð búnaðar þó hann uppfylli kröfur þessara reglna og viðkomandi sérreglna. Er því þá heimilt að banna markaðssetningu og notkun þess búnaðar um tíma eða setja sérstök skilyrði fyrir slíku.

3. Um samskipti Vinnueftirlitsins og annarra stjórnvalda við önnur aðildarríki og framkvæmdastjórn EB fer, að öðru leyti en því sem kveðið er á um í reglum þessum, samkvæmt tilskipun 76/767/EBE, sem vísað er til í 2. tölul. VIII. kafla, II. viðauka samningsins um Evrópska efnahagssvæðið.

VIII. KAFLI

Áfrýjun úrskurða.

20. gr.

Um áfrýjun á ákvörðunum og úrskurðum sem byggjast á þessum reglum gilda ákvæði 98. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

IX. KAFLI

Refsiákvæði.

21. gr.

Brot á þessum reglum varða ákvæði 99. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

X. KAFLI

Gildistaka.

22. gr.

Reglur þessar eru settar af stjórn Vinnueftirlits ríkisins samkvæmt heimild í 34., 38. og 47. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Jafnframt staðfestir ráðuneytið ákvæði 1. gr. reglnanna samkvæmt 3. mgr. 3. gr. laga nr. 46/1980. Reglurnar eru settar með hliðsjón af ákvæði samningsins um Evrópska efnahagssvæðið sem vísað er til í 2. tölul., VIII. kafla, II. viðauka, tilskipun 76/767/EBE, um samræmingu laga aðildarríkjanna um þrýstihylki, eins og henni var breytt með tilskipun 88/665/EBE. Reglurnar öðlast gildi þann 1. janúar 1997.

I. VIÐAUKI ¹⁾

EBE-mynsturviðurkenning.

1. *Umsókn um EBE-mynsturviðurkenningu.*
 - 1.1. Umsóknin og bréfaskipti sem hana varða skulu fara fram á opinberu tungumáli ríkisins þar sem umsóknin er lögð fram og samkvæmt lögum þess ríkis. Stjórnvöld aðildarríkisins geta krafist þess að fylgiskjölin séu einnig á sama opinbera tungumáli.
 - 1.2. Í umsókninni skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:
 - nafn og póstfang framleiðanda eða fyrirtækis, umboðsmanns hans eða umsækjandans, svo og upplýsingar um framleiðslustað hylkjanna,
 - flokkur hylkja,
 - fyrirhuguð notkun eða takmarkanir á notkun,
 - tæknilegir eiginleikar,
 - viðskiptaheiti, ef til er, eða gerð.
 - 1.3. Umsókninni skulu fylgja nauðsynleg skjöl í tvíriti, þar á meðal:
 - 1.3.1. Lýsing þar sem meðal annars er greint frá eftirtöldum atriðum:
 - efniseiginleikum, smíðaaðferðum og styrkleikaútreikningum fyrir hylkið,
 - tilheyrandi öryggisbúnaði,
 - hvar setja skal þau viðurkenningar- og sannprófunarmerki sem skilgreind eru í þessum reglum, sem og önnur merki skilgreind í sérreglum.
 - 1.3.2. Yfirlitsteikning og, eftir því sem við á, sérteikningar af mikilvægum hlutum.
 - 1.3.3. Hverjar þær upplýsingar aðrar sem kveðið er á um í sérreglum.
 - 1.3.4. Yfirlýsing þar sem vottað er að ekki hafi verið lögð inn önnur umsókn um EBE-mynsturviðurkenningu fyrir sömu gerð af hylki.
2. *Prófun vegna EBE-mynsturviðurkenningar.*
 - 2.1. Prófun vegna EBE-mynsturviðurkenningar skal fara fram á grundvelli teikninganna og, eftir því sem við á, á sýnishornum af hylkjum.

Í prófuninni felst:

 - a) athugun á hönnunarútreikningum, framleiðsluaðferðum, faglegum vinnubrögðum og eignum sem notuð eru;
 - b) eftir því sem við á, athugun á öryggisbúnaði, málitækjum og uppsetningaraðferðum.

¹⁾ Sjá viðbæti við I. og II. viðauka

3. *Vottorð og merki um EBE-mynsturviðurkenningu.*

- 3.1. Vottorðið sem um getur í 7. gr. skal innihalda niðurstöður mynsturviðurkenningarinnar og í því skal tilgreina öll skilyrði sem viðurkenningin kann að vera háð í samræmi við 1. mgr. 7. gr. Því skulu fylgja þær lýsingar og teikningar sem þörf er á til að bera kennsl á mynstrið og eftir því sem við á, til að skýra hvernig það vinnur. EBE-viðurkenningarmerkið sem kveðið er á um í 7. gr. skal vera stílfært E og inni í því:

— í efri hlutanum það raðnúmer sem sérreglurnar hafa hlotið og fer eftir tímaröð samþykktu og upphafsstafur eða -stafir ríkisins sem veitt hefur EBE-mynsturviðurkenningu (A fyrir Austurríki, B fyrir Belgíu, CH fyrir Sviss, D fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland, DK fyrir Danmörku, F fyrir Frakkland, FL fyrir Liechtenstein, I fyrir Ítalíu, IRL fyrir Írland, ÍS fyrir Ísland, L fyrir Lúxemborg, N fyrir Noregur, NL fyrir Holland, S fyrir Svíþjóð, SF fyrir Finnland og UK fyrir Breska konungsríkið) og tveir síðustu tölustafir útgáfuárs EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

— í neðri hlutanum númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

Dæmi um þetta merki er að finna í 5.1.

- 3.2. Merkið sem um getur í 8. gr., táknað með stílfærða bókstafnum E sem hefur verið snúið við um lóðréttan ás, hefur í efri hlutanum sömu upplýsingar og krafist er í fyrsta undirliði í 3.1 og í neðri hlutanum tilvísunarnúmer þess flokks sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu sé þannig fyrir mál í sérreglunum.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.2.

- 3.3. Merkið sem um getur í a-lið 15. gr. er EBE-viðurkenningarmerkið inni í sexhyrningi.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.3.

- 3.4. Merkið sem um getur í b-lið 15. gr. er merkið um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu inni í sexhyrningi.

Dæmi um þetta merki er sýnt í 5.4.

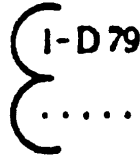
4. *Birting EBE-mynsturviðurkenningar.*

- 4.1. Samtímis tilkynningu til þess aðila sem í hlut á sendir stjórnvald aðildarríkis afrit af vottorði um EBE-mynsturviðurkenningu til stjórnvalda hinna aðildarríkjanna sem einnig geta fengið afrit af skjölum með endanlegum tæknilegum upplýsingum um hylkið og skýrslur um þær athuganir og prófanir sem á því hafa verið gerðar.
- 4.2. Afturköllun EBE-mynsturviðurkenningar skal birt í samræmi við þá málsmeðferð sem kveðið er á um í 4.1.
- 4.3. Hvert það stjórnvald aðildarríkis sem neitar að veita EBE-mynsturviðurkenningu skal upplýsa stjórnvöld hinna aðildarríkjanna um slíka neitun.

5. Merki sem tengjast EBE-mynsturviðurkenningu.

5.1. Merki um EBE-mynsturviðurkenningu (sjá 3.1)

Dæmi:

EBE-mynsturviðurkenning tilkynnt af Sambandslýðveldinu Þýskalandi 1979 samkvæmt fyrstu sérreglunum.

Númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

5.2. Merki um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu (sjá 3.2)

Dæmi:

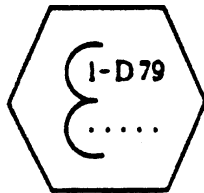

Hylki smíðað í Þýskalandi 1979 sem ekki er háð EBE-mynsturviðurkenningu samkvæmt fyrstu sérreglunum.

Tilvísunarnúmer fyrir flokk sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu ef kveðið er á um slíkt í sérreglunum.

5.3. Merki um EBE-mynsturviðurkenningu og undanþágu frá EBE-sannprófun (sjá 3.3)

Dæmi:

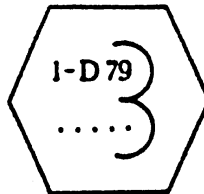

EBE-mynsturviðurkenning tilkynnt af Sambandslýðveldinu Þýskalandi 1979 samkvæmt fyrstu sérreglunum.

Númer EBE-mynsturviðurkenningarinnar.

5.4. Merki um undanþágu frá EBE-mynsturviðurkenningu og frá EBE-sannprófun (sjá 3.4)

Dæmi:

Hylki smíðað í Þýskalandi 1979 sem ekki er háð EBE-mynsturviðurkenningu samkvæmt fyrstu sérreglunum.

Tilvísunarnúmer fyrir flokk sem ekki er háður EBE-mynsturviðurkenningu ef svo er fyrir mætt í sérreglunum.

5.5. Í sérreglunum kann að vera mætt fyrir um staðsetningu og stærð þeirra merkja sem tengjast EBE-mynsturviðurkenningu.

Sé annað ekki tekið fram í sérreglunum skulu allir bókstafir og tölur í merkjunum vera minnst 5 mm á hæð.

II. VIÐAUKI ¹⁾**EBE-sannprófun.**1. *Almennt.*

- 1.1. Heimilt er að EBE-sannprófun fari fram í einum eða fleiri áföngum.
- 1.2. Með fyrirvara um kröfur sérreglanna:
 - 1.2.1. EBE-sannprófun skal framkvæma í einum áfanga á hylkjum sem eru ein heild þegar þau eru flutt úr verksmiðju, það er að segja hylkjum sem í aðalatriðum er hægt að flytja á uppsetningarstað án þess að þau séu fyrst tekin í sundur;
 - 1.2.2. sannprófun hylkja sem ekki eru flutt í einu lagi skal fara fram í einum eða fleiri áföngum;
 - 1.2.3. sannprófun skal einkum tryggja að hylkið sé í samræmi við hið viðurkennda mynstur eða, þegar um er að ræða hylki sem eru undanþegin EBE-mynsturviðurkenningu, í samræmi við ákvæði viðkomandi sérreglna.

2. *Eðli EBE-sannprófunar.*

- 2.1. Sannprófunin skal, með fyrirvara um ákvæði sérreglanna, fela í sér:
 - prófun á eiginleikum efna sem notuð eru,
 - athugun á hönnunarútreikningum, framleiðsluaðferðum, faglegum vinnubrögðum og efnum sem notuð eru,
 - innri rannsókn sem felst í athugun á innri hlutum og málmskeytingu,
 - þrýstingsprófun,
 - skoðun á öllum öryggis- og maðabúnaði,
 - ytri rannsókn hinna ýmsu hluta hylkisins,
 - notkunarprófun ef mælt er fyrir um hana í sérreglum.

3. *EBE-sannprófunarmerki.*

- 3.1. Lýsing á EBE-sannprófunarmerkjum.
 - 3.1.1. Með fyrirvara um kröfur sérreglanna skulu EBE-sannprófunarmerki sem sett eru á samkvæmt 3.3 vera sem hér segir:
 - 3.1.1.1. endanlegt EBE-sannprófunarmerki skal gert úr tveim merkjum:
 - 3.1.1.1.1. fyrra merkið er bókstafurinn „E“ og inni í honum:
 - í efri hlutanum, einkennisstafur(stafir) ríkisins þar sem sannprófunin fer fram (A fyrir Austurríki, B fyrir Belgíu, CH fyrir Sviss, D fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland, DK fyrir Danmörku, F fyrir Frakkland, FL fyrir Liechtenstein, I fyrir Ítalíu, IRL fyrir

¹⁾ Sjá viðbæti við I. og II. viðauka.

Írland, ÍS fyrir Ísland, L fyrir Lúxemborg, N fyrir Noregur, NL fyrir Holland, S fyrir Svíþjóð, SF fyrir Finnland og UK fyrir Breska konungsríkið) ásamt þar sem þörf er á, einni eða tveimur tölum sem tákna frekari svæðaskiptingu,

- í neðri hlutanum, merki skoðunaraðilans sem prófunarmaður setur á, ásamt merki prófunarmanns ef við á;

3.1.1.1.2. síðara merkið er dagsetning sannprófunarinnar inni í sexhyrningi sem dreginn er með þeirri nákvæmni sem mælt er fyrir um í sérreglunum;

3.1.1.2. merki um EBE-sannprófun að hluta skal eingöngu vera fyrra merkið ¹⁾.

3.2. Lögum og stærð merkja.

3.2.1. Dæmi um merkin sem lýst er í 3.1.1.1.1 og 3.1.1.1.2 eru sýnd á myndum 1 og 2 hér á eftir. Í sérreglunum kann að vera kveðið á um stærð og staðsetningu EBE-sannprófunarmerkjanna. Sé annað ekki tekið fram í sérreglunum skulu allir bókstafir og tölur í merkjunum vera minnst 5 mm á hæð.

3.2.2. Skoðunaraðilar aðildarríkjanna skulu skiptast á afritum teikninga af EBE-sannprófunarmerkjunum.

3.3. Festing merkjanna.

3.3.1. Merki um endanlega EBE-sannprófun skal fest á tiltekinn stað á hylkinu þegar það hefur verið endanlega sannprófað og er viðurkennt að samræmist EBE-kröfum.

3.3.2. Þegar sannprófun fer fram í fleiri en einum áfanga skal á framleiðslustað setja merkið um EBE-sannprófun að hluta á hylkið eða þann hluta þess sem viðurkennt er að samræmist EBE-kröfum á þessu stigi prófunarinnar og á þann stað sem sérstaklega er atlaður fyrir merkinguna eða hvern þann stað annan sem tilgreindur er í sérreglunum.

¹⁾ Skýringar varðandi merki um endanlega EBE-sannprófun og EBE-sannprófun að hluta.

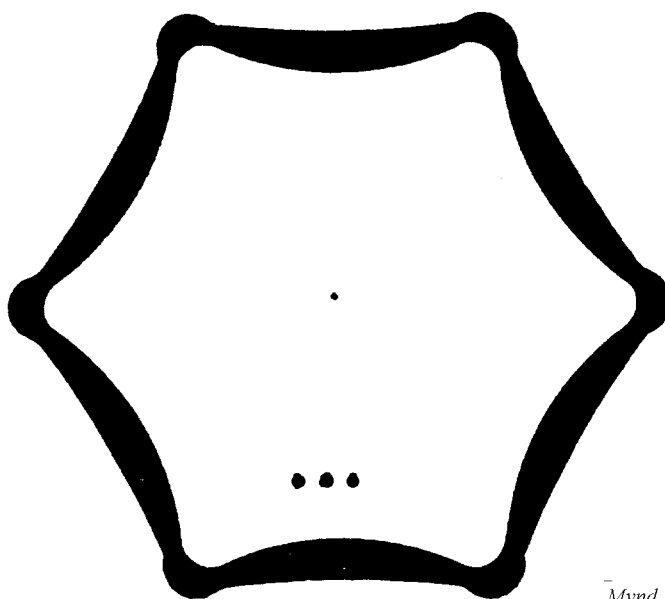
Sé ekki mögulegt að setja saman hylki á framleiðslustað eða ef líklegt er að flutningur breyti eiginleikum þess skal EBE-sannprófun framkvæmd eins og lýst er hér á eftir:

— sannprófun hylkisins á framleiðslustað er framkvæmd af skoðunaraðila í framleiðslulandinu og sé það í samræmi við EBE-kröfur setur hann á það E merkið sem lýst er í 3.1.1.1.1. og kallast merkið um EBE-sannprófun að hluta.

— endanleg sannprófun hylkisins er framkvæmd af skoðunaraðila í ákvörðunarlandinu og sé það í samræmi við EBE-kröfur setur hann á það merkið sem lýst er í 3.1.1.1.2. sem ásamt merkinu um EBE-sannprófun að hluta myndar merkið um endanlega EBE-sannprófun.

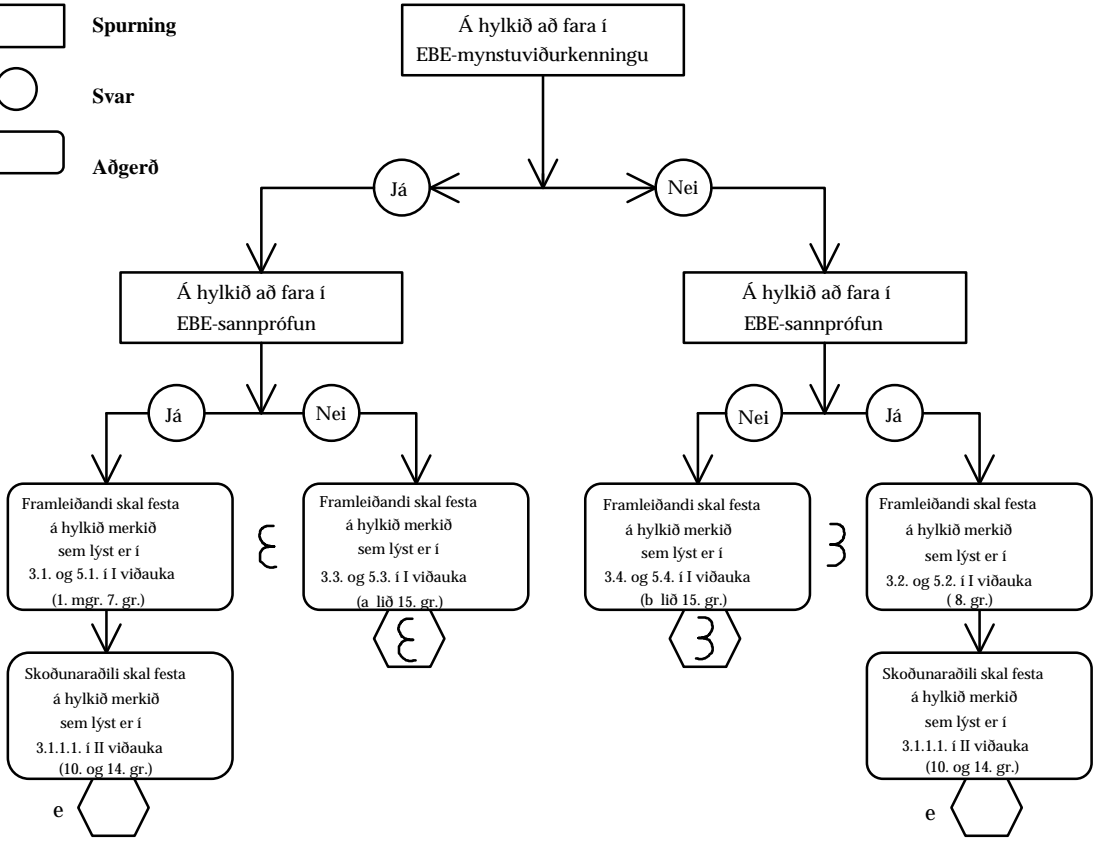
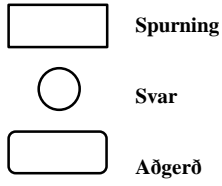
Mynd 1

Mynd 2

Viðbætur við I. og II. Viðauka.

Tafla er sýnir hina ýmsu möguleika á EBE-mynsturviðurkenningu eða EBE-sannprófun:

III. VIÐAUKI

Lágmarksskilyrði sem stjórnvöld aðildarríkja þurfa að taka tillit til þegar þau tilnefna skoðunaraðila til að framkvæma EBE-sannprófun.

1. Stjórnandi eða starfsmenn skoðunaraðilans sem annast sannprófanir mega ekki vera hönnuðir, framleiðendur, sölu- eða þjónustuaðilar og ekki vinna við uppsetningu hylkjanna eða búnaðarins sem þeir skoða né vera viðurkenndir fulltrúar neins þessara aðila. Þeir mega hvorki sjálfir né fyrir hönd annarra hafa bein afskipti af hönnun, smíði, markaðssetningu, kynningu eða viðhaldi hylkjanna eða búnaðarins. Þetta útilokar þó ekki möguleikann á gagnkvæmum upplýsingum um tæknileg atriði milli framleiðandans og skoðunaraðilans.
2. Skoðunaraðilinn og starfsmenn hans sem annast sannprófanir skulu gæta þess að þær séu í hvívetna unnar af tæknilegri færni og faglegri ráðvendni og vera óháðir öllum áhrifum og þrýstingi, einkum af efnahagslegum toga, sem gæti haft áhrif á mat þeirra eða niðurstöður skoðunar, sérstaklega frá einstaklingum eða hópum einstaklinga sem hafa hagsmuna að gæta í sambandi við niðurstöður prófana.
3. Skoðunaraðilinn skal hafa yfir að ráða starfskröftum og búnaði sem nauðsynlegur er til að inna af hendi þá tæknivinnu og stjórnunarstörf sem tengjast sannprófun; einnig skal vera fyrir hendi nauðsynlegur búnaður til að framkvæma sannprófanir sem heyra til undantekninga.
4. Starfsmenn sem annast skoðun skulu hafa:
 - trausta tækni- og fagmenntun,
 - viðunandi þekkingu á kröfum sem gerðar eru til prófana sem þeir framkvæma og nægilega reynslu af slíkum prófunum,
 - kunnáttu í að gefa vottorð, greinargerðir og skýrslur sem skýra frá niðurstöðum prófananna.
5. Tryggja verður óhlutdrægni skoðunarmanna. Þóknun hvers og eins má hvorki byggjast á fjölda prófana né á niðurstöðum slíkra prófana.
6. Skoðunaraðilinn verður að hafa ábyrgðartryggingu, nema skoðunin sé á ábyrgð ríkisins á grundvelli landslaga eða framkvæmd á vegum aðildarríkisins.
7. Starfsmenn skoðunaraðilans eru bundnir þagnarskyldu um allt sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu (nema gagnvart lögbærum stjórnvöldum í ríkinu þar sem þeir starfa) í samræmi við þessar reglur og sérreglur eða þau ákvæði sem kunna að vera í landslögum til að framfylgja þeim.

IV. VIÐAUKI

Skilgreiningar.

Upprunaland: Aðildarríki þar sem þrýstihylkið var framleitt.

Viðtökuland: Aðildarríki sem flytja á þrýstihylki til eða þar sem það á að fara á markað og/eða verður tekið í notkun.

Upprunastjórnvöld: lögbær stjórnvöld upprunalands.

Viðtökustjórnvöld: lögbær stjórnvöld viðtökulands.*Málsmeðferð*

1. Með tilvísun til 19. gr. skal framleiðandi eða fulltrúi hans, sem óskar eftir að flytja út þrýstihylki eða fleiri en eitt þrýstihylki af einni og sömu gerð, leggja fram umsókn, annaðhvort beint eða fyrir tilstilli innflytjanda í viðtökulandinu, til viðtökustjórnvalda og fara fram á að sannprófanirnar verði gerðar samkvæmt þeim aðferðum sem mátt er fyrir um í viðtökulandinu af öðrum skoðunaraðila en þeim sem er í viðtökulandinu.

Framleiðandinn eða fulltrúi hans skal tilgreina í umsókninni hvaða skoðunaraðila hann hafi valið. Valið skal af skránni sem upprunalandið tekur saman samkvæmt 13. gr. Sem undantekning frá þessari málsmeðferð, þegar um er að ræða hylki sem eru smíðuð sérstaklega í mjög litlu magni samkvæmt einni pöntun eða þegar hylki eru hönnuð fyrir flókinn búnað sem er framleiddur samkvæmt upplýsingum og forskriftum sem viðskiptaaðilinn eða ráðgjafarfyritæki sem hann hefur tilnefnt gefur upp, skal viðskiptaaðilinn tilnefna skoðunaraðila í upprunaríkinu, óháð því hvort hann er talinn upp í skránni sem um getur í 13. gr., að því tilskildu að viðtökustjórnvöldin samþykki valið.

Viðtökustjórnvöldin skulu tilkynna upprunastjórnvöldunum um þær ákvarðanir sem þau taka í málinu.

Nafn viðskiptaaðilans eða innflytjandans, ef það er þekkt, skal koma fram í umsókninni.

Umsókninni skal fylgja mappa með teikningum og útreikningum er varða hylkið eða mynstrið, nákvæmar lýsingar á efnum sem hafa verið notuð, upplýsingar um framleiðsluaðferðir auk nánari upplýsinga um sannprófunaraðferðir á framleiðslustiginu, ásamt öllum þeim upplýsingum sem framleiðandi eða fulltrúi hans telja að koma megi viðtökustjórnvöldunum að gagni er ákvörðun er tekin um hvort þrýstihylki, eða hylki af sama mynstri, sem eru í samræmi við upprættina, fullnægja lögmætum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu.

Skjölunum skal skilað í fjórriti á þjóðtungu eða tungum viðtökulandsins eða á öðru því máli sem það land samþykkir.

2.

- 2.1. Viðtökustjórnvöldin skulu tilkynna móttöku möppunnar jafnskjótt og þeim hefur borist hún.

2.2.

- 2.2.1. Álfíti viðtökustjórnvöld að mappan sem þeim hefur borist hafi að geyma allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt 1. lið gefst þeim þriggja mánaða frestur frá viðtökudegi til að láta fara fram nákvæma rannsókn á skjölunum í möppunni.

- 2.2.2. Álfíti viðtökustjórnvöld að mappan sem þeim hefur borist hafi ekki að geyma allar upplýsingar sem krafist er samkvæmt 1. lið gefst þeim eins mánaðar frestur frá viðtökudegi til að láta umsækjanda vita hvaða frekari gagna er vanst. Þegar mappan hefur borist með öllum viðhlítandi skjölum skal fylgja málsmeðferðinni í 2.2.1.

2.3.

- 2.3.1. Ef ítarleg rannsókn á möppunni sýnir að hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð sem hefur verið framleitt eða til stendur að framleiða samkvæmt meðfylgjandi skjölum fullnægir lögmætum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu eða getur fengið viðurkenningu hafi undanþága frá þessum kröfum verið veitt, skulu viðtökustjórnvöld tilkynna umsækjandanum um það innan frestsins sem mátt er fyrir um í 2.2.1.

Falli hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð, ekki undir reglugerðir í viðtökulandinu geta viðtökustjórnvöld krafist þess að farið sé að reglugerðum um þrýstihylki í upprunalandinu.

- 2.3.2. Ef ítarleg rannsókn á möppunni sýnir að hylkið, eða hylki af einni og sömu gerð, sem hefur verið framleitt eða til stendur að framleiða samkvæmt meðfylgjandi skjölum, fullnægir ekki lögmaðtum kröfum um þrýstihylki í viðtökulandinu og getur ekki fengið undanþágu frá þessum kröfum, skulu viðtökustjórnvöld tilkynna umsækjandanum um það innan frestsins sem mátt er fyrir um í 2.2.1 og taka fram hvaða ákvæðum hefur ekki verið fullnægt og hvaða ákvæðum verði að fullnægja ef hylkið eða hylki af einni og sömu gerð á að hljóta viðurkenningu. Þeim ber einnig að tilkynna umsækjandanum um framleiðslukröfur og eftirlit, ásamt prófunum og sannprófunum sem krafist er samkvæmt reglugerðum um þrýstihylki sem eru í gildi í viðtökulandinu.

Reynist umsækjandinn reiðubúinn til að breyta hönnuninni, framleiðsluferlinu og/eða sönnunaraðferðum er tengjast hylkinu eða hylkjum af einni og sömu gerð í þá veru að þau fullnægi kröfunum skal hann gera samsvarandi breytingar í möppunni. Þegar mappan hefur borist með breytingunum skal fylgja málsmeðferðinni í 2.2.1 en stytta skal rannsóknartímann í tvo mánuði.

- 2.3.3. Viðtökustjórnvöld skulu nota sömu viðmiðanir, þegar undanþágurnar sem um getur í 2.3.1 og 2.3.2 eru veittar eða synjað er um þær, og framleiðendur sem hafa staðfestu í viðtökulandinu nota eins og stendur.
- 2.4. Gjöld, skattar og aðrar greiðslur fyrir rannsókn á möppunni skulu vera samkvæmt reglum í viðtökulandinu.
3. Skoðunaraðilinn sem er valinn eins og ráð er fyrir gert í 1. lið skal inna þær aðgerðir af hendi sem viðtökustjórnvöld krefjast.
4. Eftir að hafa innt af hendi það eftirlit, prófanir og sannprófanir sem viðtökustjórnvöld krefjast og staðfest að niðurstöðurnar séu fullnægjandi skal skoðunaraðilinn afhenda framleiðandanum eða fulltrúa hans og viðtökustjórnvöldunum skýrslur um eftirlitið, prófanirnar og sannprófanirnar og vottorð til staðfestingar að eftirlitsaðferðir, prófanir og sannprófanir og niðurstöður þeirra standist kröfur viðtökulandsins.

Reynist niðurstöður eftirlitsins ófullnægjandi skal skoðunaraðilinn tilkynna umsækjandanum og viðtökustjórnvöldunum það.

Skjölin skulu rituð á þjóðtungu eða -tungum viðtökulandsins eða á öðru því máli sem það land samþykkir.

5. Gjöld, skattar og aðrar greiðslur fyrir eftirlitið og prófanirnar skulu vera samkvæmt reglum skoðunaraðilans.
6. Viðtökustjórnvöld verða að tryggja að farið sé með alla uppdrætti og önnur skjöl sem þeim berast sem trúnaðarmál.

Félagsmálaráðuneytinu, 21. júní 1996.

F. h. r.
Berglind Ásgeirsdóttir.

Húnbogi Þorsteinsson.